

Kateřina Bendov

Tchaj-t'i chüan a jeho uplatnění v práci se seniory

Posudek vedoucího bakalářské práce podané na ETF UK 1.6.2006

Práce má celkem 52 stran, z toho je 10 stran anglické resumé, seznam použité literatury a přílohy.

Čtenář předložené práce může nabýt dojmu, že její autorka buďto je sama mudrcem pěstujícím tchaj-t'i, který může sdělovat mnoho podrobností ze své vlastní zkušenosti a svého vlastního vědění, nebo že čerpá z literatury, aniž by k ní zaujímala kritický hodnotící postoj.

Autorce práce trochu schzí potřebný odstup a hodnotící pohled na tchaj-t'i a jeho ideové, tedy filosofické a náboženské kořeny z pozic člověka pohybujícího se v evropské myšlenkové tradici. Když autorka konstatuje, že „ínská filosofie ... vychází z naprosto jiných tradic, než jsou ty evropské, tudíř vešker evropsky smýšlejícímu člověku znám fakta jsou zde naprosto jinak položena a opírají se o jiné základy“ (str. 7), poukazuje tím na zásadní problém, který ovšem v rámci této bakalářské práce není schopna řešit. Ani se to asi nedá vyžadovat, avšak nezaujat čtenář by to přesto očekával. Jestliže kořeny toho, z čeho vyrůstá tchaj-t'i, zůstávají neosvětleny, zůstává cel práce poněkud nejasná a čtenář marn hled odpověď na otázku, zda někter její tvrzení, předkládan s naprostou samozřejmostí, jsou či nejsou pravdiv. Protože tchaj-t'i je spojeno s taoismem, ínskm filosofickým systémem (str. 9), bylo by nanejvýš zapotřebí zaujmout objasňující, kritický postoj k němu a k jeho slučitelnosti s evropskými myšlenkovými tradicemi.

Na str. 29 autorka konstatuje, že „podle star čínské medicíny je lidské tělo přímo prošpikovno ... energetickými drahými, jeř jsou fyzicky prakticky neznateln. Západní medicína se těmito drahými nezabývá... není potřebných důkazů...“ Jak tedy vlastn víme, že existují? Nebo to nevíme?

Na str. 30 se konstatuje, že „vystává otázka, zda člověk, jenž začne praktikovat tchaj-t'i, musí nutn věřit veškerm teoriím s tímto cvičením spojenm. Pro evropsky smýšlejícího člověka je to něco, co prakticky narušuje jeho způsob uvažování. Něco, co přesahuje běžné chápání světa a člověka.“ V rozporu s tím ovšem stojí tvrzení na str. 31, že „toto cvičení ... je určeno pro kohokoli“, neboť všichni mají podobné tělo.

„Tchaj-t'i ... zasahuje i do hlubších struktur člověka... To znamená, že se teorie o tchaj-t'i nepohybuje pouze jen na fyzické rovině, ale též na rovině hlubší, jeř souvisí s ínskm pojetím člověka ve světě a utvářením světa, tj. vychází z teorie o chi.“ (str. 32) Toto spojení fyzického cvičení s teorií o chi je právě zdrojem obav mnohých Evropanů. Není zřejmé, zda je možno tyto obavy rozptýlit a zda je fyzické cvičení tchaj-t'i pro starší lidi a vůbec pro kohokoli beze všeho použiteln, aniž by museli opustit své filosofické či náboženské tradice. „Naše evropské smýšlení stojí na zcela jiných základech, a proto je velice těžké proniknout do něčího, co má kořeny vrůstající hluboko do jiné kultury.“ (str. 35) Zda to je možné a žáducí a zda je tedy tchaj-t'i využiteln v práci se seniory v kultuře evropské by mělo být vyjasněno při obhajobě.

Výběr literatury: Literatura o tchaj-t'i je nesnadno dostupná. Je třeba ocenit, že autorka práce využívala anglicky psané webové stránky.

Závěr:

Přes uvedené nedostatky lze konstatovat, že autorka prokázala schopnost zpracovávat poznatky z literatury i konfrontovat je s vlastní zkušeností.

Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení D – uspokojivě.

28.8.2006

Libor Ovečka, vedoucí práce